

til den anden med at foretage Stormangreb, at adskillige af Mandskabet faldt, den ene efter den anden. Til sidst blev det — her nævner jeg et Navn, fordi der ikke er Anklage mod den Mand — Kaptajn Ulrich ved 3dje Kompagni for meget; han gik hen til Oberstløjtnant Sønderøxe og sagde: „Mine Folk kunne ikke holde det ud.“ Saa holdt Hr. Sønderøxe inde med Øvelsen, men paa Hjemturen — denne korte Vej ind til Byen — faldt flere Mand, det hedder i alt 34 — Tallet opgives for øvrigt forskelligt — saa at det siger sig selv, at denne Øvelse umiddelbart uden for Byen, under hvilken adskillige falde og ligeledes adskillige falde, efter at Øvelsen er sluttet, altsaa under Indmarchen ind til Byen, har været utilbørlig streng. — Chefen for 4de Kompagni lod ofte sine Folk holde Øvelse i Løb eller foretage anden anstrengende Øvelse efter den almindelige Øvelsestid, og her vil jeg nu gerne benytte Lejligheden til — det kan staa som et Bispørgsmaal — at spørge den højtærede Krigsminister, om det er tilladt at overskride den Tid, der er fastsat som den almindelige Øvelsestid, altsaa om en Kaptajn efter eget Forgodtbefindende kan lade sine Folk „stroppe“ efter den almindelige Øvelsestid. Her var Tilfældet det, at flere af Mandskabet faldt under denne Efterøvelse. — En Premierløjtnant Y ved første Kompagni lod sine Folk trave om i Løb og anden Øvelse Lørdag Eftermiddag. Nu kan man jo sige, at Lørdag Eftermiddag er ikke bedre end andre Eftermiddage. Men Sagen er, at Lørdag ved Regimenterne er helliget Pudsnings, for at Mandskabet kan møde flot pudset til Parade Søndag Morgen. Men i Stedet for at lade pudse som ved andre Kompagnier lod denne Premierløjtnant ret ofte sit Mandskab trave omkring paa Fælleden Lørdag Eftermiddag; ja, selv Kristi Himmelfartsdag valgte han til Øvelse for en Ekstratrop, der skulde have en lille Tur derude paa Øvelsespladsen. — Af første Deling af 1ste Kompagni kom en Dag en Del til at træde ukorrekt af, saa man kom i Vildrede; det meddeles ikke, hvorledes Forvirringen faldt ud, men Kaptajnen fik det at se, blev vred og dømte Delingen til en Stroppetur Morgenen efter før Tjenestetiden, altsaa før den almindelige Øvelsestid. Mandskabet fik saa en rask Løbetur — 1 Mil hedder det — med fuld Oppakning. Uafbrudt Løb kan det næppe have været. Men Mandskabet fik en Tur ud ad Landevejen, og enten det nu var afvekslende Løb og Hurtigmarche er underord-

net. Forholdet var, at en Karl fra Rødkjærbroegnen blev saa stærkt angreben, at Blodet flød ham ud af Munden, og umiddelbart efter skal der være kommet 14 af de 30 Mand, efter anden Meddelelse 6 à 8 Mand paa Sygehuset. Ogsaa her ønsker jeg at rette det Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister, om det bortset fra alt andet er forsvarligt at kommandere en Deling af Kompagniet til Ekstrævelse, til Stroppetur forud for den almindelige Øvelsestid.

Jeg skal saa ikke gaa videre i Detaljer. Dog skal jeg endnu nævne et enkelt Forhold. Der blev afholdt en Bataillonsøvelse paa Rindsholm Mark, altsaa under Oberstløjtnant Sønderøxes Ledelse. Mandskabet stillede Kl. 5½ paa Samlingspladsen; Kl. 6 rykkede de ud, Kl. 6¾—7 var der Pakningseftersyn. Mandskabet mødte i feltmæssig Paaklædning, fuldt udrustede og med fuldt pakket Tornyster, for at man kunde være sikker paa, at Tornysteret var tilstrækkeligt tungt. Derefter foretoges Terrainløb og lignende ret anstrengende Øvelser fra 7—8½, hvorefter der var Hvil til Kl. 9. Saa samledes Bataillonen til Bataillonsøvelser, idet der skulde foretages Stormangreb paa en markeret Stilling. Dagen var varm — over 20 Gr. — og efter at Stormangrebet var foretaget og man var naaet frem til den Formation, man skulde indtage, mente man, at det var tilstrækkeligt, men Oberstløjtnant Sønderøxe fandt, at Øvelsen var gjort slet; han var vred og kommanderede Bataillonen tilbage til Udgangspunktet, 1,000 Meter tilbage fra det Sted, hvor den stod. Der gav han Mandskabet en kort Instruktion, det vil sige, han skældte hele Bataillonen Huden fuld. Imidlertid er der en lille Episode, som jeg vil fremhæve, fordi den er saa betegnende. Da der var kommanderet „ret“, var der en Mand, der var lidt sen i Vendingen. Nu maa vi huske, at Mandskabet havde været til Øvelse, under Gevær saa at sige, fra Kl. 5½, og nu var Klokkeren hen ad 11, saa at det nok kunde hænde, at en Mand kunde have lidt vanskeligt ved at finde sin Plads i samme Øjeblik, der kommanderedes „ret“. Men Oberstløjtnant Sønderøxe blev opmærksom paa denne Mand — han var fra 3dje Kompagni — og sagde: „Sikken doven Karl; det er deres Mand, Kaptejn Ulrich, vil de sørge for, at han faar en Stroppetur ved Lejlighed!“ Det er ret betegnende for Oberstløjtnant Sønderøxes Maade at lede paa, at han tager Notits af en saa ringe Uregelmæssighed efter en saa lang Øvelse,